

værdi, medens udgifterne kun er tilladt fradraget med halvdelen, hvor det drejer sig om anskaffelse af større faglitterære værker, der antages i et vist omfang at bevare deres værdi. Det må dog formentlig erkendes, at udgifter til litteratur indenfor området af den skattepligtiges erhverv bør behandles som en driftsudgift, og da det gennemgående drejer sig om relativt små udgifter, synes der ikke at være nogen grund til at opretholde en sondring som den nævnte.

I kommissionsudkastets § 6, nr. 13, udtales, at „særlige i forbindelse med virksomhedens udøvelse fremkomne tab“ kan fradrages i indkomsten, for så vidt de ikke efter reglerne i udkastets afsnit III (om skat af kapitalvinding) vil være at betragte som kapitaltab. Denne bestemmelse er ikke gentaget i nærværende forslag. Det er udelukket i en lovregel udtømmende at bestemme, hvad der vil være at betragte som fradragsberettiget driftstab. Området er så mangfoldigt, at man må anse det for rettest, som hidtil, at overlade begrebets nærmere udformning til den praktiske retsanvendelse.

Til § 13.

Reglen svarer til den udformning, som bestemmelserne om „lønmottagerfradraget“ har fået i ligningsloven, hvor den har været optaget for de tre sidste år, jfr. senest lovebekendtgørelse af 22. december 1953 § 21.

Til § 14.

Bestemmelsen, der er ny, giver den skattepligtige ret til i indkomsten at fradrage udgifter, der er afholdt til udarbejdelse eller trykning af doktordisputatser.

Spørgsmålet om berettigelsen til at fradrage sådanne udgifter som driftsudgifter har været meget omdebatteret. Det har været genstand for prøvelse ved domstolene, hvor det fandt sin afgørelse ved en højesteretsdom af 2. december 1948, der statuerede, at udgiften ikke var fradragsberettiget. Højesteret henholdt sig til byrettens dom, hvori det er udtalt, at afholdelsen af en udgift af denne art ikke så meget kan antages at tilsigte at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten i skatteåret og de følgende år som at skabe et grundlag for vedkommendes position indenfor hans felt og dermed for opnåelse af højere stillinger og forøgede indtægter. Udgiften må derfor anses afholdt med en forbedring af skatteyderens indtægtsforhold for livstid for øje.

Når man ved bestemmelsen i § 14 har foreslået fradragsret for de her omhandlede udgifter, uagtet almindelige skattemæssige synspunkter ikke vil

kunne føre til dette resultat, er dette begrundet i ganske særlige hensyn netop med hensyn til doktordisputatser. Man har herved haft for øje, at det fra et samfundsmæssigt synspunkt er ønskeligt at opmuntre unge videnskabsmænd til en sådan videnskabelig indsats, og at det må erkendes, at der til udarbejdelsen og navnlig trykningen af disputatsen medgår meget betydelige bekostninger, som i almindelighed ikke senere indvindes gennem indtægter ved salg af værket.

Ud fra de anførte betragtninger har man ment at kunne begrunde den foreslåede fradragsret i disse specielle tilfælde. Det bemærkes, at fradragsretten kun gælder, såfremt disputatsen antages, og at bestemmelsen går ud på at tillade udgifterne fradraget i det indkomstår, hvori disputatsen antages. Skulle fradragsretten medføre, at den skattepligtige indkomst kommer til at udvise et negativt beløb, kan dette i henhold til den almindelige regel i forslaget § 17, stk. 2, bringes til fradrag i den skattepligtige indkomst for de nærmest følgende 3 skatteår.

Til § 15.

I denne paragraf angives en række udgiftsbeløb, som ikke referer sig til specielle erhvervsindtægter, men som ud fra forskellige andre synspunkter bør tillades fradraget.

Nr. 1. Som fradragsberettiget nævnes her — i overensstemmelse med reglen i statsskattelovens § 6 e — renter af gæld.

I skattelovskommissionens udkast § 11, nr. 1, var optaget en bestemmelse om „provision for forlængelse af lån i fast ejendom og kurstab ved prioritering eller omprioritering“. Bestemmelsen gik ud på, at provisionen og kurstabet ikke kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men var fradragsberettiget som kapitaltab i eventuel kapitalvinding i henhold til kommissionsudkastets regler herom i afsnit III.

Bestemmelsen var udeladt i martsforslaget, som jo ikke optog den af skattelovskommissionen foreslåede beskatning af kapitalvinding. I nærværende forslag har man i afsnit IV om kapitalvinding, jfr. § 132, litra c, i overensstemmelse med kommissionsudkastet henført de omhandlede udgifter til kategorien kapitaltab; man har ikke fundet det nødvendigt i indkomstafsnittet at optage en udtrykkelig henvisning til denne regel.

Kommissionsudkastet indeholdt derhos i § 11, nr. 1, en særlig regel om renter af lån, stiftet mod sikkerhed i kapitalforsikring. Medens statsskatteloven ikke indeholdt nogen særrregel angående renter af sådanne lån, er der i de årlige ligningslove optaget særlige bestemmelser, jfr. senest lovebekend-